

Molnár Vilmos • A LEGFELSŐ STÁCIÓ

MOLNÁR VILMOS

A
LEGFELSŐ
STÁCIÓ

Szertelen történetek, rendhagyó mesék

BOOKART
Csíkszereda, 2017

Támogató a Romániai Magyar Demokrata
Szövetség és a Communitas Alapítvány

Szerkesztette Domokos Zsófia

A borítót Csató József munkájának
felhasználásával Részegh Botond tervezte

ISBN 978-606-8351-94-0

(MI)CSODA DOLOG EZ?

© Molnár Vilmos, 2017

© Bookart, 2017

nem más, mint Cifra Cafrangú Kacskarin-
gós Firlefranc. Még megkötözni sem kell:
nem csapkod, nem karmol, nem harap, ha-
nem kellemesen csiklandozza a füleket. At-
tól arrafelé a rezervációban okés volt min-
den, többé senki nem lett apatikus és fásult.
Rezignált is csak egy vagy kettő.

Itt a vége, még mi kéne, nyáron nagy hó
lesz, kámpec dolóresz.

MESE A SZEMÖLDÖKRŐL

A tündéri Egyed Emesének szeretettel

Volt egyszer egy tündér.

Hozzávetőlegesen olyan volt, mint egy
angyal. Szép volt, jó volt, s nagyjából ismer-
te azokat az okkult fortélyokat is, amelyek-
kel az angyalok időnként élni szoktak.

Egyetlen dologban különbözött tőlük:
nem volt szárnya. Mondjuk, egy tündér
nem is szorul szárnyakra, ha repülni akar.
Megy az neki anélkül is. Azért mégis bán-
totta, hogy nincs neki is finoman ívelő, lá-
gyan suhogó, simogatni valóan selymes
tollazatú micsodája.

A tündérek működési szabályzata és az
európai uniós szabványok tiltják a tündé-
rek szárnyviselését. De ez semennyit sem
numerál, ha egy tündér egyszer fejébe vesz
valamit.

Így hát felkereste Szüszküpút, a minden
bogot kioldó, minden oldást megbogozó
varázslót. Az olyan szárnyat csinált neki,
hogy alkalmasan össze lehetett hajto-
gatni, mint egy colstokot. Összehajtogatott
állapotában pedig fájintosan el lehetett rej-
teni a szemöldöke mögé. Ahány tollból állt

a szárnya, annyi szőrszála lett a szemöldökének. Ahogyan ívelt a szárnya, úgy ívelt a szemöldöke is.

A tündér aztán nem nagyon vette elő szárnyát a szemöldöke mögül. Ügyelt, ne tudódjon ki a dolog. Csiklandós érzés az arcon viselni egy titkot, ahol mindenki látja, mégsem veszi észre senki, hogy igazából miről van szó. Elég volt, ha csak rágondolt, máris vidor kedve támadt. Gyakran állt tükör elé, mozgatta föl-le szép ívű szemöldökét. Ilyenkor látni vélte, amint szárnyaival suhogva szeli a levegőt. Néha simogatta, néha borzolgatta, néha felvonta a szemöldökét. Többnyire meg csak huncutul lesett ki alóla.

Mondják, később más tündérek is felkeresték ez ügyben Szüszküpút.

Mondják, némely szépasszonyok is.

Mindig sokat mondanak.

MESE ISTEN NEVÉRŐL

Volt egyszer egy illető.

Olvasta valahol az interneten, hogy Istennek héber nyelven hetvenkét titkos neve van. Olyanok, mint: Harael, a mindenben jelen lévő Isten, Reahel, a mindent látó Isten, Nilhael, az egek királya Isten, Sealiah, a mindent mozgató Isten, Mahasiah, a megmentő Isten, Lehahaiah, a bölcs Isten, Lauviah, a csodálatos Isten. És így tovább, hetvenkettőig. Vannak ugyan, akik szerint a hetvenkettes lista tulajdonképpen Isten angyalainak neveit tartalmazza. De az avatottak állítják: ezek Isten angyali tulajdonságainak titkos megnevezései. Annyira titkosak azért nem lehetnek, ha bárki olvashatja őket a világhálón.

Az illető kíváncsi lett, hogyan hangozhat magyar nyelven Istennek legalább egy titkos neve. Nem több, csak egy. Ennyi elég. Kotnyelesség minden titkot firtatni.

Az illető úgy vélte, nem lehet ördögösség kitalálni. Csak beleérző képesség kell hozzá. Meg józan paraszti ész. E kettő együtt sok mindenhez elég.

Mély lélegzetet vett és belefogott. Úgy gondolta, ennek a névnek hármasszoros összetételűnek kell lennie. Egyrészt mert Isten

Szentháromság formájában létezik, másrészt nem három-e a magyar igazság is?

Elsőként arra jutott, hogy Isten nevében muszáj benne lennie valamiképpen a „kör” szónak. Hiszen a kör a legtökéletesebb mértani idom, s az isteni tökéletességet is csak valami hasonlóval lehet kifejezni. S végül is nem Isten teremtette-e ezt az egész kerek világot?

De kéne még valami olyan is – fontolgatta tovább az illető –, ami utal arra, hogy Isten nem csak odakint a világban van jelen, hanem idebent, „belül” is. Ha úgy tetszik: legbelül. A dióban is a dióbél adja a lényegét. Belső, mélységi dolgokban ugyanvalóst erős az Isten. Az illetőnek eszébe jutott egy régi magyar személynév. Alább kiderül, melyik. Sok névtani kutató szerint „belső rész, szív” az értelme. Más névtanászok ugyan az „előkelő” jelentésű ótörk méltóságnévből származtatják, de akkor sincs gond: létezik-e bárki előkelőbb Istennél? Az illető csak ámult, milyen könnyen feltárul egy titok, ha van az emberben beleérző képesség. Meg józan paraszti ész.

Végezetül, harmadikként, oda lyukadt ki az illető, hogy valami olyannak is szerepelnie kell Isten titkos nevében, ami jelzi, hogy Ő „aduttá valá neki paradicsumot házoá”. Megkülönböztetett figyelemmel

törődik Isten az emberrel, nem akármilyen „házat” adott neki használatra. Sajnálatos, szomorú következményű eset volt, amikor az ember megfedkezett arról, ki az úr ebben a házban. És az illető megtalálta azt a szót is, ami ezt kifejezi.

Összeállt hát a három szóból a név, Isten egyik titkos magyar neve. Az illető megilletődve mondta ki: *Kerekes Béla, házmester.*

*

Először nevetnékje támadt, olyan mindennapinak tűnt e név. Még hogy ez lenne Isten egyik titkos magyar neve! Hiszen olyan közönséges! De amikor megint átgondolta, és újra kimondta, beleborzongott, hogy mit jelent e három szóból álló megnevezés. Az Úr lényegének egy része tárul fel benne!

Elsőre nem tűnik rendkívülinek e név és foglalkozás. Elsőre nem sok minden tűnik annak, ami. Egyszerű, közönséges dolgokban tud jól elrejtőzni a nem mindennapi.

Az illető újra és újra kimondta a három szóból álló nevet, s ahogy mondta, nevetnie kellett, miközben futkosott hátán a hideg. E kettő együtt biztos jele annak, hogy isteni dolgok közelébe került az ember. Az illető lélegzete elakadt, mikor fején átvillant, mi

lehet Isten fortélyos módszerének lényege: közönséges vagy különleges – a kettő egy és ugyanaz.

Lényegi dolgok kimondva gyakran hatnak komolytalanul. Kacagságba lehet jól elrejtteni komoly titkokat. Többen állítják: Istennek jó humora van.

Nem is haragudott meg Isten, amiért az illető kitalálta egyik titkos magyar nevet. Ahogy egy világhírű bűvész sem orrol meg, ha a közönség soraiból valaki rájön egyik-másik kisebb trükkjére. Főleg ha a mulatság kedvéért ő maga intézi úgy, hogy rájöjjenek. Mert semmi sem történik Isten akarata nélkül.

Különben is kedves Istennek a beleérző képesség. Meg a józan paraszti ész.

MINIMÁL MESÉK